

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกลไกที่ใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกในสังคม เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า “ประเทศไทยของเราจะเจริญหรือเสื่อมลงนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนแต่ละคนเป็นสำคัญ ผลการศึกษาอบรมในวันนี้จะเป็นเครื่องกำหนดอนาคตของชาติในวันข้างหน้า” ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า สภาพความเป็นอยู่ของสังคมใดๆ เป็นภาพสะท้อนให้เห็นความมีประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของสังคมนั้น ๆ ด้วย การศึกษาเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญที่สุดของมนุษย์ เพราะการศึกษานี้บันทึกต่อการพัฒนาความมั่นคง ความเจริญก้าวหน้าของประเทศเป็นอันมาก การจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้คุณธรรม มีจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตั้งครรภ์ และมีวิสัยทัศน์ที่ดีกว้างไกล มีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะต้องพัฒนามนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันจึงต้องเป็นการศึกษาที่ต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษา จึงมีความจำเป็นและเป็นหน้าที่ที่สำคัญของโรงเรียนที่ต้องจัดการศึกษามีการส่งเสริม และสนับสนุนให้ครุภักดิกรรมการเรียนการสอน โดยจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางนักเรียนที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้แล้ว ยังมีกระแสในการผลักดันหลายด้านด้วยกัน กล่าวคือ นโยบายการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา มากกว่าการเรียนรู้จากสภาพที่เป็นจริง และไม่เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น การแลกเปลี่ยนความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังขาดการเชื่อมโยงให้เหมาะสมกับบริบทและสภาพแวดล้อมในสังคม ผลการใช้หลักสูตรยังมีข้อจำกัดหลายประการ การสอนแยกออกจากเป็นวิชา ทำให้การเรียนรู้แยกกันเป็นส่วนๆ ไม่สัมพันธ์หรือไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง ของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมน้อย ส่วนใหญ่มักจะเรียนในห้อง ไม่มีโอกาสได้สัมผัสถกับความเป็นจริงนอกห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่เห็นความหมายของสิ่งที่เรียน ดังนั้น จึงได้มีการนำเสนอ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม จัดการเรียนรู้ด้วย

รูปแบบหรือวิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากการธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และมีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประเมินจากการปฏิบัติ และประเมินตามสภาพจริง

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นได้ร่วมมีประโยชน์และส่งผลโดยตรงกับผู้เรียนเพื่อจากการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการเชื่อมโยงความคิด รวมยอดของศาสตร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างมีความหมายต่อเนื่อง และสอดคล้องกับชีวิตจริง โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม และการเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นการทำให้หน่วยย่อย ๆ สัมพันธ์กับศาสตร์อื่นเข้ามาร่วมทำหน้าที่อย่างประสานกลมกลืน เป็นองค์รวมหนึ่ง เดียวกัน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ในตัวเอง การบูรณาการย่อรวมหมายถึง การนำศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันมาผสานผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรและจัดการเรียน การสอนหลักสูตรที่พัฒนาหรือดำเนินการด้วยวิธีบูรณาการ วินลรัตน์ สุนทรโจน์ (2550 : 223)

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในรายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ เป็นรายวิชาพื้นฐานที่สำคัญ จึงควรนำการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เข้ามาใช้ เพื่อผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ และเข้าใจรายวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัย มีความสนใจในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่นมาช่วยในการเรียนการสอน เพื่อกิดประสิทธิภาพ ที่สูงสุดของผู้เรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษามาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการ เพื่อกิดประโยชน์สูงสุด และสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอน วิชาอื่นต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเพิ่มความรู้และทักษะของผู้เรียนด้วยการเรียนรู้ร่วมกัน และการเรียนรู้ที่ได้จาก การปฏิบัติจริง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักศึกษา จากการเรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ เรื่องการบริหารการผลิตของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาลัยกฎหมายและการป้องคง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในรายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ เรื่องการบริหารการผลิต ของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาลัยกฎหมายและการป้องคง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การเพิ่มทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการเรียนรู้ร่วมกัน และการเรียนรู้ที่ได้จากการปฏิบัติจริง

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ เรื่องการบริหารการผลิตของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาลัยกฎหมายและการป้องคง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงเนื้อหารายวิชามากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเก็บปัญหา ในการเรียนมากยิ่งขึ้น

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในรายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ เรื่องการบริหารการผลิต ของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาลัยกฎหมาย และการป้องคง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาลัยกฎหมายและการป้องกัน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม รหัสนักศึกษา 5331602001

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาลัยกฎหมายและการป้องกัน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม รหัสนักศึกษา 5331602001 จำนวน 42 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เมื่อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ เรื่อง การบริหารการผลิต โดยใช้หนังสือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ หนังสือของ หับกิน วงศ์ประชุม และคณะ บทที่ 7 เรื่อง การบริหารการผลิต

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำการศึกษาค้นคว้าในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โดยใช้เวลาสอน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 3 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 15 ตุลาคม 2553 และ 22 ตุลาคม 2553

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงศาสตร์หรือเนื้อหาสาขาวิชาต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันมากสนับสนุนเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความรู้ที่มีความหมาย มีความหลากหลาย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

2. การเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การจัดกิจกรรมโดยวิธีต่างๆ อย่างหลากหลายที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงเกิดการพัฒนาตนและสังคมคุณลักษณะ ที่จำเป็นสำหรับการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมของประเทศไทยต่อไป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียน จึงต้องใช้เทคนิคหรือวิธีการเรียนรู้รูปแบบการสอนหรือกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลายวิธี

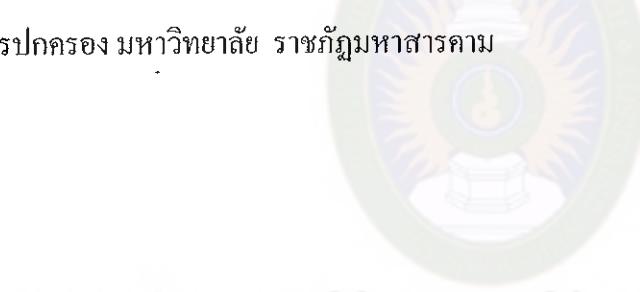
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการใช้แบบทดสอบความรู้ของนักศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดสอบผู้เรียนก่อนและหลังเรียน เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

4. ประสิทธิภาพการเรียนในรายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามเกณฑ์ 75/75 หมายถึง

75 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละที่นักศึกษาทุกคนสามารถทำคะแนนแบบทดสอบปากเปล่า และคะแนนพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียน การสอนที่สอนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ เรื่องการบริหารการผลิตของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY